

De vertaling van deze pagina is automatisch geproduceerd met behulp van machinevertaling [\[Link\]](#). Machinevertalingen kunnen fouten bevatten die de duidelijkheid en nauwkeurigheid van de informatie kunnen schaden; de Ombudsman kan niet aansprakelijk worden gehouden voor eventuele afwijkingen. Voor de grootste mate van betrouwbaarheid en rechtszekerheid wordt verwezen naar de bronversie in het Engels (klik op de link hierboven). Meer informatie vindt u in ons [taal- en vertaalbeleid](#) [\[Link\]](#).

Besluit van de Europese Ombudsman tot afsluiting van zijn onderzoek naar klacht 523/2009/TS tegen de Raad van de Europese Unie

Besluiten

Zaak 523/2009/(TS)OV - Geopend op 30/03/2009 - Besluit over 14/10/2010

Klager verzocht het publiek toegang te krijgen tot een nota van het voorzitterschap van de Raad aan het Coreper2 (Comité van permanente vertegenwoordigers van de lidstaten bij de EU) die is opgesteld naar aanleiding van een brief van het Europees Parlement over de overdracht van informatie aan het Tijdelijk Comité van het Parlement voor onderzoek naar het vermeende gebruik van Europese landen door de centrale inlichtingendienst van de Verenigde Staten (CIA) voor het vervoer en illegaal vasthouden van gevangenen.

De Raad heeft de toegang geweigerd op grond van de uitzondering betreffende de bescherming van het openbaar belang met betrekking tot de internationale betrekkingen (artikel 4, lid 1, onder a), derde streepje, van Verordening 1049/2001). De Raad verklaarde dat, gezien de gevoelige inhoud van het document, de openbaarmaking ervan nadelig zou zijn voor de goede werking van de betrekkingen tussen de EU en de Verenigde Staten. De onthulling zou een belemmering vormen voor de aanhoudende diplomatieke inspanningen om constructieve oplossingen te vinden voor kwesties op zeer belangrijke politieke gebieden, waaronder het mensenrechtenrecht en het internationaal humanitair recht. De Raad verklaarde dat gedeeltelijke toegang tot het document niet mogelijk was omdat de informatie in het document een onafscheidelijk geheel vormde.

Het onderzoek van de Ombudsman heeft betrekking op het vermeende gebrek aan voldoende motivering voor de weigering om gedeeltelijke toegang tot het document te verlenen. De Raad handhaafde zijn standpunt in zijn advies. Het heeft verwezen naar de rechtspraak, volgens welke de uitzonderingen van artikel 4, lid 1, sub a, van de verordening verplicht zijn en de instelling over een ruime beoordelingsbevoegdheid beschikt in het kader van de weigering van toegang ter bescherming van het algemeen belang op het gebied van internationale

betrekkingen. De Raad voerde aan dat het niet mogelijk was om uitgebreidere redenen aan te geven die de noodzaak van vertrouwelijkheid rechtvaardigden zonder de inhoud van het document openbaar te maken, waardoor de uitzondering van het doel zelf werd ontnomen.

Na een inspectie van het document concludeerde de Ombudsman dat, ondanks de relatieve kortheid van de motivering van de Raad voor het besluit tot weigering van toegang, de motivering toereikend was gezien de inhoud van het document en het feit, bevestigd door de controle van de Ombudsman, dat de inhoud van het document een onlosmakelijk geheel vormt. De Raad heeft derhalve naar behoren voldaan aan de verplichting om deze besluiten op passende wijze te motiveren. De Ombudsman vond geen wanbeheer door de Raad en sloot de zaak af.

De achtergrond van de klacht

1. De klacht betreft een verzoek om toegang van het publiek tot een document van de Raad van de Europese Unie (de „Raad”). Het gevraagde document is een nota van het voorzitterschap van de Raad aan het Coreper² [1] naar aanleiding van een brief van het Europees Parlement betreffende de overdracht van informatie aan de tijdelijke commissie van het Parlement [2] over het vermeende gebruik van Europese landen door de centrale inlichtingendienst van de Verenigde Staten („de CIA”) voor het vervoer en illegaal vasthouden van gevangenen. De nota is door de Raad geregistreerd onder referentienummer 14483/06 en geclassificeerd als „RESTREINT UE” [3] .

2. Klager heeft bij de Raad een eerste verzoek ingediend om toegang van het publiek tot „*een lijst van alle schriftelijke/elektronische verslagen, memoranda, protocollen, notulen en nota's van de Raad die tussen 11 september 2001 en 22 juli 2008 waren opgesteld met betrekking tot alle aspecten van het zogenaamde „buitengewone Amerikaanse uitleveringsprogramma”.*” In antwoord op deze eerste aanvraag heeft het secretariaat-generaal van de Raad klager volledige toegang tot 21 documenten en gedeeltelijke toegang tot twee documenten verleend. Wat document 14483/06 betreft, werd de toegang van het publiek in zijn geheel geweigerd overeenkomstig artikel 4, lid 1, onder a), derde streepje (bescherming van het openbaar belang met betrekking tot internationale betrekkingen) van Verordening 1049/2001 [4] . Op 4 december 2008 heeft klager bij de Raad een confirmatief verzoek ingediend. Hij betwist het antwoord van het secretariaat-generaal op zijn eerste verzoek en verzoekt de Raad zijn standpunt met betrekking tot document 14483/06 te herzien.

3. Bij brief van 19 januari 2009 heeft het secretariaat-generaal van de Raad klager meegedeeld dat de Raad had besloten het eerste antwoord van het secretariaat-generaal te bevestigen waarbij het publiek de toegang van het publiek tot document 14483/06 werd ontzegd overeenkomstig artikel 4, lid 1, onder a), derde streepje [5] , van Verordening 1049/2001 (bescherming van het openbaar belang met betrekking tot internationale betrekkingen). De Raad motiveerde de weigering om toegang te verlenen aan het publiek door te stellen dat de openbaarmaking ervan, gezien de gevoelige inhoud van het document, de goede werking van

de betrekkingen tussen de EU en de VS zou schaden. De onthulling zou de voortdurende diplomatieke inspanningen belemmeren om constructieve oplossingen te vinden voor kwesties op gebieden van het grootste politieke belang, met inbegrip van het mensenrechtenrecht en het internationaal humanitair recht. De Raad herinnerde eraan dat het gevraagde document is gerubriceerd als „RESTREINT UE”, wat betekent dat de ongeoorloofde openbaarmaking ervan nadelig kan zijn voor de belangen van de EU of een of meer van haar lidstaten. De Raad verklaarde dat hij de mogelijkheid had onderzocht om delen van het document overeenkomstig artikel 4, lid 6, van de verordening openbaar te maken. Gedeeltelijke toegang kon echter niet worden verleend omdat de informatie in het document een onafscheidelijk geheel vormde.

Onderwerp van het onderzoek

4. Klager heeft op 2 maart 2009 een klacht ingediend bij de Ombudsman.
5. De Ombudsman heeft een onderzoek ingesteld naar de volgende beweringen en beweringen:

Bewering:

De Raad heeft onvoldoende gemotiveerd om te weigeren gedeeltelijke toegang te verlenen tot de relevante delen van document 14483/06 (RESTREINT UE) met betrekking tot het CIA-uitleveringsprogramma.

Claim:

De Raad moet gedeeltelijke toegang verlenen tot de relevante delen van document 14483/06 (RESTREINT UE), die informatie over het CIA-uitleveringsprogramma bevatten.

Het onderzoek

6. Op 30 maart 2009 heeft de Ombudsman de klacht doorgestuurd naar de Raad. Vervolgens heeft de Raad zijn advies uitgebracht, dat klager werd toegezonden met een uitnodiging om opmerkingen te maken. Klager heeft zijn opmerkingen op 28 november 2009 ingediend. Op 8 december 2009 heeft de Ombudsman het betrokken document in de gebouwen van de Raad geïnspecteerd. Het verslag van de inspectie werd vervolgens toegezonden aan klager en aan de Raad [6] .

Analyse en conclusies van de Ombudsman

A. De bewering dat de Raad niet voldoende reden heeft gegeven voor zijn weigering om gedeeltelijke toegang te verlenen tot de relevante delen van document 14483/06 (RESTREINT UE) met betrekking tot het CIA-uitleveringsprogramma en de desbetreffende claim

Aan de Ombudsman voorgelegde argumenten

7. In zijn advies herinnerde de Raad er in de eerste plaats aan dat de uitzonderingen van artikel 4, lid 1, onder a), van Verordening 1049/2001, met inbegrip van de bescherming van het openbaar belang wat de internationale betrekkingen betreft, verplicht zijn. Zodra is vastgesteld dat een aangevraagd document binnen het kader van de internationale betrekkingen valt en dat de bescherming van het aangevoerde belang zou worden aangetast indien het document openbaar zou worden gemaakt, moet de instelling de toegang van het publiek weigeren [7]. Voorts heeft de Raad erop gewezen dat de instelling volgens vaste rechtspraak over een ruime beoordelingsbevoegdheid beschikt bij het weigeren van toegang ter bescherming van het algemeen belang op het gebied van de internationale betrekkingen [8].

8. De Raad herinnerde er vervolgens aan dat het gevraagde document betrekking heeft op een I-puntnota [9] met een ontwerpantwoord op een brief d.d. 3 oktober 2006 van de Tijdelijke Commissie van het Europees Parlement over het vermeende gebruik van Europese landen door de CIA voor het vervoer en de illegale detentie van gevangenen. In die brief heeft het Tijdelijk Comité de Raad om informatie verzocht over de besprekingen tussen de Raadsinstanties en de Amerikaanse autoriteiten over maatregelen ter bestrijding van het terrorisme en de juridische aanpak van beide partijen. De Raad nam er nota van dat de gedeeltelijk toegankelijke versie van de brief van het Tijdelijk Comité aan de Raad (doc. 14396/06) met het eerste antwoord van de Raad aan verzoeker was toegezonden. De Raad wees er vervolgens op dat, zoals blijkt uit deze brief, informatie over dit onderwerp vertrouwelijk is uitgewisseld tussen de Raad en het Europees Parlement om de gevoelige informatie te bewaren.

9. De Raad verklaarde dat het gevraagde document elementen bevat voor een ontwerpantwoord op de procedurele en inhoudelijke kwesties die aan de orde zijn gesteld in de brief van de Tijdelijke Commissie van het Parlement betreffende het verzoek van de commissie om informatie over de samenwerking tussen de autoriteiten van de EU en de VS met betrekking tot activiteiten die onder de bevoegdheid van de tijdelijke commissie vallen. De Raad herinnerde eraan dat het document is geclassificeerd als „RESTREINT UE”, waaruit blijkt dat de openbaarmaking ervan zonder toestemming nadelig kan zijn voor de belangen van de EU of een of meer van haar lidstaten. De Raad wees erop dat juist vanwege de gevoelige aard van de betrokken kwesties de doorgifte van de in het ontwerp-antwoord vervatte informatie afhankelijk werd gesteld van de vertrouwelijke behandeling door het Europees Parlement.

10. De Raad herinnerde aan de motivering, waarin stond dat openbaarmaking „schadelijk zou zijn voor de goede werking van de betrekkingen tussen de EU en de VS”, en dat dit met name „

de diplomatieke inspanningen die voortdurend worden geleverd om constructieve oplossingen te vinden voor kwesties van het hoogste politieke belang, met inbegrip van de gebieden van het grootste politieke belang, met inbegrip van het mensenrechtenrecht en het internationaal humanitair recht, zou belemmeren". De Raad betoogde dat de Raad, ondanks de korthed van de motivering, de klager volledig in staat stelde de redenen te begrijpen en te kennen die de weigering van de gevraagde documenten rechtvaardigen. Het was niet mogelijk om uitgebreidere redenen te geven zonder de inhoud van het document openbaar te maken en daardoor de uitzondering van het doel ervan te ontnemen.

11. De Raad verklaarde dat bovengenoemde motivering voor de weigering van de openbaarmaking van document 14483/06 in zijn geheel is uitgebreid tot verzoeksters verzoek om gedeeltelijke toegang in de confirmatieve fase. De Raad had de mogelijkheid onderzocht om op grond van artikel 4, lid 6, van de verordening gedeeltelijke toegang tot de relevante delen te verlenen. De Raad besloot echter dat het onmogelijk was gedeeltelijke toegang te verlenen, omdat de inhoud van het document een onafscheidelijk geheel vormde.

12. De Raad beklemtoonde dat, gelet op de bijzondere omstandigheden van het geval, het enkele feit dat de motivering kort is, niet kan neerkomen op een motiveringsgebrek. Klager verzocht om gedeeltelijke toegang tot informatie die kennelijk onder de uitzondering van artikel 4, lid 1, onder a), derde streepje, van Verordening (EG) nr. 1049/2001 valt, met name informatie over een „uitleveringsprogramma van *de CIA* ". De Raad concludeerde dat, gezien de gevoeligheid van de in het gevraagde document behandelde kwesties, het onmogelijk zou zijn geweest om vollediger en geïndividualiseerde redenen te verstrekken die de weigering van de relevante passages rechtvaardigen, zonder de essentiële aspecten van de inhoud ervan openbaar te maken en aldus de uitzondering van het doel zelf te ontnemen.

13. In zijn opmerkingen betoogde klager dat de Raad artikel 4, lid 1, van Verordening 1049/2001 als voorwendsel gebruikt om informatie over „*georganiseerde en wijdverspreide criminele activiteiten* " voor publieke controle te verbergen. Hij betoogde dat, in plaats van het algemeen belang te dienen, de Raad „het belang dient van de Amerikaanse federale agentschappen en individuele Europese agentschappen", die betrokken zijn geweest bij „*de illegale ontvoering, detentie en, hoogstwaarschijnlijk, de foltering van EU- en niet-EU-burgers* ". Voorts voerde klager aan dat de Raad weigert te erkennen dat er een algemeen belang is bij de informatie in het document en dat het publiek het geldige recht heeft op toegang tot deze documenten, die informatie over dergelijke illegale activiteiten bevatten. Klager stelde dat het document aan het publiek moest worden vrijgegeven, zodat zij de omvang van de „*criminele activiteiten* " die op het grondgebied van de Europese Unie hebben plaatsgevonden, kunnen kennen.

De controle van het document

14. Op 8 december 2009 hebben de diensten van de Ombudsman het document waarop de onderhavige klacht betrekking heeft, geïnspecteerd. Een verslag van de inspectie werd toegezonden aan klager en aan de Raad [10] .

Beoordeling van de Ombudsman

15. Klager stelt dat de Raad ten onrechte geen rekening heeft gehouden met het algemeen belang bij het verkrijgen van toegang tot de informatie in het document. De Ombudsman herinnert eraan dat in artikel 4, lid 2, en artikel 4, lid 3, van Verordening (EG) nr. 1049/2001 is bepaald dat de instelling die in het bezit is van een gevraagde document, een evenwicht moet vinden tussen het openbaar belang bij openbaarmaking en de belangen die door deze bepalingen worden beschermd. Indien bijvoorbeeld wordt aangetoond dat de openbaarmaking van een document het doel van inspecties, onderzoeken en audits ondermijnt (artikel 4, lid 2, derde streepje), kan het document nog steeds openbaar worden gemaakt indien er een hoger openbaar belang is. Om te bepalen of een dergelijk belang bestaat, moet de instelling die houder is van het document een afweging maken, waarbij enerzijds rekening wordt gehouden met de door de openbaarmaking veroorzaakte schade en, anderzijds, met het openbaar belang bij openbaarmaking. Artikel 4, lid 2, en artikel 4, lid 3, van Verordening 1049/2001 voorzien weliswaar in de mogelijkheid van een hoger openbaar belang bij openbaarmaking, maar artikel 4, lid 1, van Verordening 1049/2001 doet dat niet. Indien een instelling die in het bezit is van een document aantoont dat de openbaarmaking van een document afbreuk zou doen aan de bescherming van een belang als bedoeld in artikel 4, lid 1, van Verordening 1049/2001, met inbegrip van het openbaar belang met betrekking tot de internationale betrekkingen, moet de instelling de toegang van het publiek tot het document weigeren. De instelling hoeft in dit verband geen verdere rechtvaardigingen te geven en is met name niet verplicht het beschermde belang in evenwicht te brengen met het openbaar belang bij openbaarmaking [11].

16. Het Hof heeft geoordeeld dat een motivering geschikt moet zijn voor de betrokken handeling en de redenering van de instelling die de betrokken handeling heeft verricht, duidelijk en ondubbelzinnig moet doen uitkomen. De motivering moet de belanghebbenden ook in staat stellen de rechtvaardigingsgronden van de genomen maatregel te kennen en de bevoegde beroepsinstantie om zijn taken uit te oefenen. De voorwaarden waaraan de motivering moet voldoen, hangen af van de omstandigheden van het geval, met name van de inhoud van de betrokken handeling, de aard van de motivering en het belang dat de adressaten van de handeling of andere partijen die deze handeling rechtstreeks en individueel raken, kunnen hebben bij het verkrijgen van een verklaring. Het is niet noodzakelijk dat alle relevante gegevens feitelijk en rechtens in de motivering worden gespecificeerd, aangezien bij de vraag of de motivering aan de vereisten van dat artikel voldoet, niet alleen rekening moet worden gehouden met de bewoordingen ervan, maar ook op de context ervan en op het geheel van rechtsregels die de betrokken materie beheersen [12].

17. Bovendien volgt uit de rechtspraak dat wanneer een instelling een verzoek om toegang van het publiek weigert, zij in elk individueel geval en op basis van de informatie waarover zij beschikt, moet aantonen dat de documenten waartoe toegang wordt gevraagd, inderdaad onder de in verordening 1049/2001 [13] genoemde uitzonderingen vallen. Het kan echter onmogelijk zijn om redenen aan te geven die de noodzaak van vertrouwelijkheid van elk afzonderlijk

document rechtvaardigen zonder de inhoud van het document openbaar te maken en aldus de uitzonderingen van hun doel te ontnemen [14] .

18. De rechtspraak bepaalt ook dat de instelling die de toegang tot een document weigert, een motivering moet verstrekken aan de hand waarvan kan worden begrepen en nagegaan of het gevraagde document daadwerkelijk binnen de werkingssfeer van de aangevoerde uitzondering valt en, ten tweede, of de noodzaak van bescherming in verband met die uitzondering reëel is [15] .

19. In casu heeft de Raad met betrekking tot document 14483/06 specifiek de toegang geweigerd door zich te beroepen op artikel 4, lid 1, onder a), derde streepje, van verordening 1049/2001. Zij verduidelijkte hoe deze uitzondering relevant was met betrekking tot het betrokken document door *te stellen dat de openbaarmaking „schadelijk zou zijn voor de goede werking van de betrekkingen tussen de EU en de VS”, en dat zij met name „ de diplomatieke inspanningen zou belemmeren die voortdurend worden geleverd om constructieve oplossingen te vinden voor kwesties van het hoogste politieke belang, met inbegrip van de gebieden van het hoogste politieke belang, met inbegrip van het mensenrechtenrecht en het internationaal humanitair recht ”.*

20. Naar aanleiding van de inspectie van het betrokken document kon de Ombudsman nagaan of de motivering van de Raad voldoende was in het licht van de inhoud van het document. Het betrokken document bevat een ontwerpantwoord op een brief van het Europees Parlement van 3 oktober 2006 betreffende de contacten van de Raad met de Amerikaanse regering en, als bijlage, een analyse van het toepasselijke rechtskader. Het document behandelt verschillende zeer gevoelige kwesties in verband met de strijd tegen het terrorisme, en bevat de standpunten van beide partijen bij de besprekingen. Het bevat een gedetailleerde analyse van de verschillende onderwerpen die zijn besproken. Op basis hiervan concludeert de Ombudsman dat in dit geval de door de Raad uiteengezette motivering voor de toepassing van de uitzondering op grond van de bescherming van het openbaar belang met betrekking tot de internationale betrekkingen voldoende was. De Ombudsman is van mening dat de beknopte motivering aanvaardbaar is in het licht van het feit dat het vermelden van aanvullende informatie, met name door verwijzing naar de inhoud van het betrokken document, verder gaat dan hetgeen hierboven is vermeld, het doel van de uitzondering teniet zou doen.

21. Wat de weigering van gedeeltelijke toegang tot het document betreft, heeft de Raad uitdrukkelijk verklaard dat deze mogelijkheid was onderzocht, en ten tweede dat deze mogelijkheid werd afgewezen omdat de inhoud van het document een onlosmakelijk geheel vormt. In het licht van de inhoud van het document is de Ombudsman van mening dat de door de Raad opgegeven reden om gedeeltelijke toegang te weigeren, toereikend is.

22. Gelet op het voorgaande is de Ombudsman van oordeel dat, ondanks de relatieve kortheid van de motivering van de Raad van het besluit tot weigering van toegang, de motivering toereikend was gelet op de inhoud van het document en het feit, bevestigd door de controle van de Ombudsman, dat de inhoud van het document een onlosmakelijk geheel vormt. De Raad heeft derhalve naar behoren voldaan aan de verplichting om deze besluiten op passende wijze

te motiveren.

23. Op basis van het bovenstaande concludeert de Ombudsman dat er geen sprake was van wanbeheer door de Raad.

B. Conclusie

Op basis van zijn onderzoek naar deze klacht sluit de Ombudsman de klacht af met de volgende conclusie:

Er was geen sprake van wanbeheer door de Raad.

Klager en de Raad zullen van dit besluit in kennis worden gesteld.

P. Nikiforos Diamandouros

Gedaan te Straatsburg op 14 oktober 2010

[1] Coreper2 is een comité dat bestaat uit ambassadeurs van de lidstaten (permanente vertegenwoordigers) bij de Europese Unie. Het Coreper2 wordt voorgezeten door de lidstaat die het voorzitterschap van de Raad bekleedt.

[2] De tijdelijke commissie van het Parlement voor het vermeende gebruik van Europese landen door de CIA voor het vervoer en de illegale detentie van gevangenen is ingesteld bij een **besluit van het Europees Parlement dat op 18 januari 2006 is aangenomen**. De bevoegdheden van het Comité omvatten het verzamelen en analyseren van informatie om na te gaan of de CIA of andere Amerikaanse agenten of inlichtingendiensten van andere derde landen ontvoeringen, „*buitengewone uitleveringen*”, detenties op geheime locaties, detenties incommunicado of foltering of een andere wrede, onmenselijke of vernederende behandeling van gevangenen op het grondgebied van de Europese Unie, met inbegrip van toetredings- en kandidaat-lidstaten, hebben uitgevoerd, of dat gebied daartoe hebben gebruikt, bijvoorbeeld via vluchten. Bovendien was het comité verantwoordelijk voor het besluit of dergelijke acties, die naar verluidt op het grondgebied van de Europese Unie in het kader van de terrorismebestrijding zouden zijn uitgevoerd, kunnen worden beschouwd als een schending van het EU-Verdrag, het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, het Handvest van de grondrechten, het VN-Verdrag tegen foltering en andere wrede, onmenselijke of ontorende behandeling of bestraffing, de overeenkomsten tussen de EU en de VS inzake uitlevering en wederzijdse rechtshulp en andere internationale verdragen en overeenkomsten gesloten door de Europese Unie/Gemeenschap en haar lidstaten, met inbegrip van het Noord-Atlantische Verdrag en de daarmee verband houdende overeenkomsten inzake de status van strijdkrachten en het Verdrag inzake de internationale burgerluchtvaart. Bij de vervulling van zijn taken moest het Comité zo nauw mogelijk

samenwerken met de Raad van Europa en zijn secretaris-generaal, de Parlementaire Vergadering en de commissaris voor de mensenrechten, de vertegenwoordigers van de Verenigde Naties en de nationale parlementen. Het Europees Parlement heeft op 14 februari 2007 de resolutie aangenomen tot afsluiting van de werkzaamheden van het Comité.

[3] Het classificatiesysteem van de Raad is gebaseerd op besluit 2001/264/EG van de Raad tot vaststelling van beveiligingsvoorschriften van de Raad (PB L 101, blz. 1). De vier indelingsniveaus zijn vastgesteld in deel II, afdeling II, van de beveiligingsvoorschriften. RESTREINT UE is het laagste classificatieniveau. Zij wordt toegepast op informatie en materiaal waarvan het ongeoorloofd gebruik „nadelend is voor de belangen van de Europese Unie of van een of meer van haar lidstaten”.

[4] Verordening (EG) nr. 1049/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2001 inzake de toegang van het publiek tot documenten van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie (PB L 145, blz. 43).

[5] Artikel 4, lid 1, onder a), derde streepje, van Verordening (EG) nr. 1049/2001 bepaalt:

„[1.] De instellingen weigeren toegang tot een document wanneer openbaarmaking de bescherming van:

A) het algemeen belang met betrekking tot: ...-Internationale betrekkingen [...]”

[6] Het rapport bevatte geen informatie over de inhoud van het geïnspecteerde document.

[7] Zaak C-266/05 P, *Sison/Raad*, Jurispr. 2007, blz. I-1233, punt 46.

[8] Zaak T-188/98, *Kuijer/Raad*, Jurispr. 2000, blz. II-1959, punt 53.

[9] De nota's over „I”-punten zijn overeengekomen in de desbetreffende werkgroep van de Raad, wat betekent dat zij zonder debat door het Coreper kunnen worden goedgekeurd.

[10] Het rapport bevatte geen informatie over de inhoud van het geïnspecteerde document.

[11] Zaak C-266/05 P, *Sison/Raad*, Jurispr. 2007, blz. I-1233, punt 46: „uit de bewoordingen van artikel 4, lid 1, onder a), van verordening nr. 1049/2001 blijkt dat de weigering van toegang door de instelling met betrekking tot de uitzonderingen op het recht van toegang waarin deze bepaling voorziet, **verplicht** is wanneer openbaarmaking van een document aan het publiek afbreuk zou doen aan de belangen die deze bepaling beschermt, zonder dat in een dergelijk geval en in tegenstelling tot de bepalingen van artikel 4, lid 2, de vereisten inzake de bescherming van die belangen moeten worden afgewogen tegen die welke voortvloeien uit andere belangen”. Zie ook zaak T-264/04, *WWF/Raad*, Jurispr. 2007, blz. II-911, punt 44: „De in artikel 4, lid 1, van verordening nr. 1049/2001 genoemde uitzonderingen zijn **dwingend** geformuleerd en hieruit volgt dat de instellingen verplicht zijn de toegang tot documenten die onder een van deze dwingende uitzonderingen vallen, te weigeren zodra de relevante omstandigheden zijn

aangetoond (zie naar analogie arrest Gerecht van 11 juli 1997, WWF UK/Commissie, T-105/95, Jurispr. blz. II-313, punt 58). Deze uitzonderingen verschillen dus van de uitzonderingen met betrekking tot het belang van de instellingen bij de handhaving van de vertrouwelijkheid van hun beraadslagingen als bedoeld in artikel 4, lid 3, van verordening nr. 1049/2001, waarbij de instellingen over een beoordelingsmarge beschikken op grond waarvan zij hun belang bij het behoud van de vertrouwelijkheid van hun beraadslagingen kunnen afwegen tegen het belang van de burger bij het verkrijgen van toegang tot documenten [...]”

[12] Zaak C-41/00 P, *Interporc/Commissie*, Jurispr. 2003, blz. I-2125, punt 55: Volgens vaste rechtspraak moet de door artikel 190 van het Verdrag vereiste motivering beantwoorden aan de aard van de betrokken handeling en de redenering van de instelling die de handeling heeft verricht, duidelijk en ondubbelzinnig tot uitdrukking doen komen, zodat de belanghebbenden de rechtvaardigingsgronden van de genomen maatregel kunnen kennen en de bevoegde gemeenschapsrechter zijn toezicht kan uitoefenen. De voorwaarden waaraan de motivering moet voldoen, hangen af van de omstandigheden van elk geval, met name de inhoud van de betrokken handeling, de aard van de motivering en het belang dat de adressaten van de handeling, of andere partijen die hem rechtstreeks en individueel raken, kunnen hebben bij het verkrijgen van een verklaring. Het is niet noodzakelijk dat de motivering alle relevante feitelijke en juridische gegevens ingaat, aangezien de vraag of de motivering aan de vereisten van artikel 190 van het Verdrag voldoet, niet alleen moet worden getoetst aan de bewoordingen ervan, maar ook op de context en op het geheel van rechtsregels die de betrokken materie beheersen [...]”

[13] Gevoegde zaken T-110/03, T-150/03 en T-405/03, *Sison/Raad*, Jurispr. 2005, blz. II-1429, punt 60. Zie naar analogie arrest Hof van 11 juli 2000, *Nederland en Van der Wal/Commissie* (C-174/98 P en C-189/98 P, Jurispr. blz. I-1, punt 24).

[14] Gevoegde zaken T-110/03, T-150/03 en T-405/03, *Sison/Raad*, Jurispr. 2005, blz. II-1429, punt 60. Zie naar analogie arrest Gerecht van 14 juli 1997, *WWF UK/Commissie* (T-105/95, Jurispr. blz. II-313, punt 65).

[15] Gevoegde zaken T-110/03, T-150/03 en T-405/03, *Sison/Raad*, Jurispr. 2005, blz. II-1429, punt 61.